

и Месебър. Иако деи на Варна, но той укрѣпен и ма-
рял да го вземе (1366), с' голѣм труд само могли да прѣв-
зематъ Салата прѣд Варна. Българскиятъ гарнизонъ хра-
бро защитавалъ града и много фрѣски дворяни по-
паднали в' тѣхъ. В' разтѣдѣ се под Варна столучили
да привзематъ Камбачъ и Емона, градоветъ на Добруджа.

Прѣз Декември Латинскиятъ Цариградски патрарх
архипиръкъ, като посланикъ на Симеонъ, за да цар Ко-
шинъ в' турново. В' сѣщото врѣме узнали че импе-
раторъ Иакин излѣзал отъ Видин по Дунав. Шинъ пакъ
дама да устави на императора архипиръкъ, Месебър и
Созопол. Подир Забравяннето на патрарха Симеонъ
прѣзъ сѣмъ военниятъ дѣйствиа и кѣм крайтъ на
Януария 1367, императоръ Иакин го посрѣтълъ в'
Созопол, дѣто, като разлѣчили робитъ с' Българи-
тъ, си отишъл.

По сѣ това Маджаритъ не могли дѣло да са
удѣржатъ в' Видин. Прѣдъимътъ Свѣзникъ на Маджа-
ритъ Владиславъ миналъ на шинъта на страна в' 1367.
На 1369 година Шинъта и Владиславъ (Королъ тѣмъ
с' Александръ) противдѣла. Видинциятъ взели петъ дѣ-
ти францискаци роби, които и испомѣчили. Тѣ утѣво-
рѣили Срацимира изново в' града, и както са видѣли
и прѣдъ подъ върховната властъ на Маджаритъ така
са свършила тая война за Срацимира, с' която тогѣмъ
да кажемъ, за Шинъта, че е свършилъ една хубава раба-
та за България и за Българската Черква; но тая ра-
бота са върше да е била еще в' цѣруването на баца
му, който може и старъ да е прѣцѣлъ Шинъта на раба-
та та сѣ; Защото не мислимъ да е билъ Срацимир тогѣмъ.